

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 2.

Mandag den 29. September.

2. Aarg.

Alarmeringsøvelsen.

—o—

Torsdag den 11. Septbr. — samme Dag som „Støvsugereren“s første Nummer udkom — fandt Alarmeringsøvelsen Sted. Kl. 6¹/₂ blæste „Luntten“ og „Ketsen“ Alarm i Gaderne, medens „Klokkerniels“ rørte Klokkerne. Blandt de mange Folk, der var stimlet sammen nede ved Stationen, saas en hel Del Realister, og det var med Fornøjelse, vi bemærkede adskillge, der ellers plejer at holde Sengen saa længe som muligt.

Paa Perronen spankulerede Hr. S. A. Jensen, ogsaa kaldt „Bondefangeren“, „Danmarks Christian“ m. m., medens „Sofie“ som jernbanekyndig forkyndte det næste Togs Ankomst eller hvor mange Minutter det og det Tog var forsinket. Ude paa Stationspladsen lagde vi Mærke til „Tykke“ i ivrig Samtale med en Del unge Damer.

Det kneb haardt at forlade Strømmen og gaa i Skole, men det var der jo ikke noget at gøre ved.

h.—a.

Dit og Dat.

Fra Arilds Tid har der været en Regel, som lyder: „Man skal følge med Tiden“. I Overensstemmelse hermed har Skolen anskaffet to nye Bomme til Gymnastiksalen med Hejseapparat — alt efter nyeste Mode. Det har ganske vidst taget nogen Tid at faa dem sat op, men bedre sent end aldrig.

d.—n.

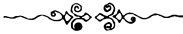
Et Besøg i Zoologisk Have

—o—

„Nej, nu har jeg aldrig set Sverige saa tydeligt“! udbryder en Herre, da han

sammen med nogle Venner træder ind i Zoologisk Have. (Henvendt til en af det udsøgte Selskab): „Og du, din Kraftidiot, lokkede mig, lokkede mig til at gaa ind og se paa dette hersens Bras. Og hvad er der saa at se? Nogle Bøfler og Dro-medarar af Jeres Størrelse“. Da de havde været inde i Rovdyrhuset og set, hvad der var at se, siger bemeldte Person: „Nu finder jeg det hensigtsmæssigt at forlade Lokalet og gaa længere frem i Stuen til det idiotiske Kaninbur. — Skal du rive min Hat af, dit lange Hønsesus“, raaber han til en Abe, „nej, jeg ved nok, hvordan saadan en Flab skal behandles! Hold Mund, din Lusepuster“, udbryder han, da et Barn retter et Spørgsmaal til ham, „tror du, at saadan et Fjols skal have Lov til at snakke med, naar voksne Folk taler, din Døsmer! Men nu vil jeg ikke se mere paa de dumme Bagbæster, der er her, for det bryder jeg mig ikke et Lod om! Herut af Røret“!

Per.

Et og andet.

—o—

Da det lader til at mange af Skolens Elever ikke kender eller ikke vil rette sig efter de bestaaende Regler her paa Skolen, finder vi det raadeligst at paaminde dem om at rette sig efter mer bemeldte Regler. Da der imidlertid, som sagt, findes

mange, der ikke kender dem, har vi besluttet at offentliggøre nogle af dem i nærværende udmærkede Blad — ikke alle, da det vilde tage for meget Tid, Arbejde og Plads.

1. Eleverne maa særlig lægge sig paa Sinde at skifte før og efter Frikvartererne. For ikke at komme i Forlegenhed i saa Henseende vil vi anbefale Eleverne at anskaffe sig et større Lager af diverse Fodtøj samt at fæste en Karl til hver Morgen at huske en paa at skifte. „Jamen, hvorfor skal vi da skifte“, er der mange uvidende, halvfjollede Individder, der vil spørge. Jo, det er af pure Menneskekærlighed; thi naar man lader være med at skifte fører man — især om Sommeren i tørt Vejr — for meget Snavs og Pladder op i Gangene og Klasserne, herved vil Pedellen, der aabenbart lider af en vis Rengøringsgal-skab, faa for meget at bestille og derved overanstrenges sig.

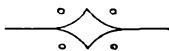
2. Drengene maa ikke gaa op i Klasserne før Pigerne, Hvis nogen imidlertid skulde være saa uopdragne at gøre det, kan vi paa Forhaand love vedkommende en velment og kraftig Straffepreken, der nok skal fratage ham Lysten til at gøre Vovestykket om igen.

3. Eleverne maa rette sig efter Lærernes Befaling i et og alt, særlig naar det gælder Opsamling af Papir, der af uordentlige Elever er smidt paa Pladsen. Hvis nogle udannede, brutale, raa og uopdragne Mennesker imidlertid vil more sig over

Papiropsamlerne eller ikke udføre Lærens Befaling, kan han vente sig det værste.

Disse er altsaa nogle af de vigtigste Regler; men da de er optegnet af Realisterne, der — efter hvad der er blevet sagt — ikke er nær saa modne, som f. Eks. fjerde Mellemskoleklasse eller den forrige Realklasse, er det jo ikke udelukket, at der er Mangler ved dem. Hvis det skulde forholde sig saaledes, beder vi dog den ærede Læser om Overbæring.

k—n. + semper idem.

Til Abonnenterne.

—o—

De Abonnenter, der endnu ikke har betalt de 35 Øre for Bladet, bedes hurtigst muligt indbetale dette Beløb til Emil J e n s e n eller Harald A n d e r s e n, Bladets Kasserere.

* * *

Samtidig beder vi de ærede Abonnenter undskylde os, at Bladet ikke er kommet før, dette har paa Grund af Omstændighederne været umuligt.

Red.

Humor.

—o—

Hun: „De kan tro mig, om De vil, Hr. Løjtnant; men jeg hader og afskyr alle Mænd“.

Løjtnanten: „Det er ganske som med mig — jeg befinder mig bedst i Dameselskab.“

* * *

Datteren: „Hvor skal du hen, kære Fader“?

Faderen: „Hen i Foreningen til Sædelighedens Fremme. — Vi vil redde Landets forvildede unge fra Fordærvelse“.

Datteren: „Aa, Fader, kunne du saa ikke ved samme Lejlighed redde en til mig“.

* * *

Paa Session.

Lægen: „Har De nogen Fejl“?

Den værnepligtige: „Ja, jeg er meget nærsynet“.

Lægen: „Hvorledes vil De bevise det“?

Den værnepligtige: „Meget let, kan De se det Søm deroppe i Loftet“?

Lægen: „Ja“.

Den værnepligtige: „Jeg ikke“.

* * *

Fra Undervisningstimen.

Underofficeren: „89, hvad gør De, naar de kommer til en fremmed, fjendtlig Landsby“?

89: „Jeg ser at faa fat i nogle Indfødte og spørger dem ud“.

Underofficeren: „Fæ, Indfødte gi's der jo kun i Afrika“.

* * *

Eksaminatoren: „Hvad er Bedrageri“?

Studenten: „Det er Bedrageri, naar De lader mig falde igennem til Eksamen“.

Eksaminatoren: „Hvordan det“?

Studenten: „Jo, i Følge Straffeloven gør den sig skyldig i Bedrageri, der benytter en andens Uvidenhed til at skade ham“.

For sidste Gang.

—o—

De elskede hinanden med to Hjerters hele Glød, to Hierter, der havde brændt for hinanden lige fra det første Øjeblik, da de mødtes i det vaagnende Foraar. Nu var den skønne Maj kommen; efter en lang, pinlig Tøven traadte Arthur frem for Amandas Forældre for at bede om den højtelskedes Haand.

Med en Himmel fuld af Forhaabninger var han kommet, men — for de strenge Forældres nøgterne Blik henvejredes alle de skønne Drømme og et ab-

solut „Nej“ var og blev det sidste Ord. Forgæves kastede Amanda sig under en Strøm af Taarer for Faderens Fødder — forgæves svor Arthur paa at berøve sig Livet, der uden Amanda ikke mere vilde have noget Værd for ham — Forældrene var og blev ubøjelige.

Stakkels Pige! Stakkels Arthur! Saa skal I altsaa opgive Eders Hjerters brændende Ønske og for Forældrenes Stivsind opgive eders unge Livs Lykke! „Hellige ofre Livet!“ lød det paa en Gang i begges Hjerters. De forstod hinanden — et stumt Haandtryk — Arthur forlod Amandas Hus: „Du ser mig aldrig mere!“ var hans sidste Ord. — — — Udenfor stormede det — Regnen flød i Strømme. Amanda var bevidstløs segnet om paa Gulvet, — Smerten havde overvældet hende, — hun var tilmode, som om hendes Hjerter skulde briste.

Da — der var næppe gaaet mer end fem Minutter — bankede det paa Døren — det var Arthur! — „Undskyld“, sagde han, „jeg har glemt min Paraply.“

semper idem.

